

ἐπί τινα ἔτη ὁ ἐξ Ἰωαννίνων Ἀναστάσιος Βασιλόπουλος¹, κατὰ δὲ τὸ 1726—1728 τὸ πρῶτον ὁ ἐκ Καστορίας Σεβαστὸς Λεοντιάδης, ὁ αὐτὸς τὸ δεύτερον τῷ 1738, ὃν διεδέξατο ὁ συμμαθητὴς του Νικόλαος² αὐθις δὲ ἀναφέρεται τῷ 1746 ὁ αὐτὸς Σεβαστὸς τῆς ἐν Καστορίᾳ Σχολῆς προΐσάμενος ἰσοβίως. Περί δὲ τὸ 1765—1770 ἀπαντῶμεν σχολαρχοῦντα Θωμᾶν τὸν Μανδακάσην, ἰατροφιλόσοφον, παρ' Εὐγενίῳ ἐν Κοζάνῃ μαθητεύσαντα³, κατὰ δὲ τὰ τέλη τῆς παρεούσης ἑκατ. (ΙΗ') ἀναφέρεται σχολαρχῶν ὁ ἐκ Καστορίας Θωμᾶς Οἰκονόμος, μαθητὴς Ἀμφιλοχίου τοῦ Παρασκευᾶ. Ἀπὸ δὲ τῆς δευτέρας δεκατηρίδος τῆς ἐνεστῶσης (ΙΘ') ἑκατ. ἀναφέρεται σχολαρχῶν ὁ ἐκ Σιατίστης Ἀργύριος Παπαῖ Ρίζου, ἰσοβίως διδάζας μέχρι τοῦ 1834, μνήμην καταλιπὼν μεγάλου εὐεργέτου τῆς πόλεως ταύτης⁴. Λόγιοι δὲ, πλὴν τῶν ἀνωτέρω, ἀναφέρονται Ἰωάννης Ἐμμανουὴλ (1790)⁵, Κωνσταντῖνος Μιχαὴλ ἱατρός (1785)⁶, Ἀθηνάσιος ὁ Χριστόπουλος (1800), ὁ νέος τῆς Ἑλλάδος Ἀνακρέων⁷, καὶ ἕτεροι δεικνύοντες τὴν καὶ μέχρι τοῦ νῦν συνεχῆ τῶν γραμμάτων καλλιέργειαν.

Ἐν Σιατίστῃ, ἀκμαζούσῃ διὰ τὸ ἐμπόριον, περὶ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ὑφίστατο Ἑλληνικὴ Σχολή, ἐν ᾗ ἐδίδασκε Μεθόδιος ὁ Ἀνθρακίτης πρὸ τῆς ἐν Καστορίᾳ Σχολαρχίας αὐτοῦ (1740)⁸, ἐφεξῆς δὲ ἐδίδασκε Μιχαὴλ ὁ Παπαῖ Γεωργίου (1752), καὶ Μιχαὴλ ὁ ἱερεὺς⁹, μετὰ δὲ (1760;) Νικόλαος ὁ ἐξ Ἰωαννίνων, (ὁ μετὰ ταῦτα Λιτσᾶς καὶ Ἀγράφων Νεκτάριος)¹⁰, ἄριστος ἐν τοῖς Μεθοδίου τοῦ Ἀνθρακί-

(1) Π. Ἄρ.

(2) Π. Ἄρ.

(3) Π. Ἄρ. Βρετοῦ Β', 300.

(4) Π. Ἄρ.

(5) Βρετοῦ Β', 104. 265.

(6) Βρετοῦ Β', 75. 98, 308.

(7) Βρετοῦ Β', 349.

(8) Π. Ἄρ. Χρονογραφία τῆς Ἠπείρου Β', 277 Σημ. 1. 279. Σημ. 4. κὰν τῷ ἀποσταλέντι μοι χειρογράφῳ (Π. Ἄρ.)

(9) Ἐ. Σταματιάδου ἐν Χρυταλλίδ. (Ἀθηνῶν) Τεύχ. ΜΔ', 624.

(10) Π. Ἀρ. πρὸλ. Ἐ. Σταματιάδου αὐτόθι, ἐνθα λέγεται, ὅτι Γεώργιος ὁ Ζαβίρας ἠκροάσατο Λογικὴν καὶ Μεταφυσικὴν Νικολάου τοῦ Βάρκοση.